

Лътописът почва отъ 1865 г., но по изповѣдта на автора му и както личи отъ нѣкои мѣста, той захваща още отъ по-рано (1863).

Ето и частъ отъ тоя лътописъ, върху въпроса, който тукъ ни интересува — странстването на Банатските прѣселенци:

1865. Октомврия 15. — Въ градъ Сливенъ пристигнаха нѣколко фамилии чужденци. Еднитъ отъ тяхъ се наричаха нѣмци, а другитъ бѣлгари, които назваха че били изселени триди 150 години отъ Дрънчовичъ и отъ България, а другитъ, които се наричаха нѣмци, не знаятъ да говорятъ бѣлгарски (съ бръснати мустаци¹⁾) Нѣкой си по име Албрасъ²⁾ ги поканилъ да се заселятъ въ нѣкои турски чифлици.

Х. Киро разправя, че прѣселенците правѣли впечатление съ своята носия и коля, като днешните маджарски, за товари. Тѣ не стоели дѣлго въ Сливенъ, а се настаняватъ между Айтосъ и Бургасъ, вѣроятно въ сѫщото Нѣмце-кую, което прѣзъ 1869 г., както пише проф. Хохщетеръ, било разсипано отъ върлующите тамъ черкезки и татарски банди.

Както ни е извѣстно, черкезите участвуваха въ потушаването на всичките имъ възстания отъ врѣме движението ни подъ Х. Димитръ. Прѣзъ врѣме заселването имъ въ Сливенско (1864 г.), тукъ сж ставали голѣми обири и убийства. Турцитѣ сж имъ били най-грижливи ятаци (укриватели).³⁾ До каква степень сж били тия разбойничества, се види отъ факта, че самото турско правителство било принудено да обезоржи черкезите въ Одринския вилаеть, което въ сѫщностъ било само на дума и неудачно.⁴⁾

Добри Чинтуловъ, Сава Доброплодни и попъ Х. Димитръ Х. Костовъ. Биль е ревностенъ четецъ на трудоветъ на Раковски и още отъ малъкъ се опиталъ да приложи, доколкото си лить му сж позволявали, патриотичните наставления на своите учители.

¹⁾ Думата е за бѣлгари прѣселвани отъ сѣверна Бѣлгария въ Австрия отъ края на XVII-я вѣкъ и началото на послѣдующия. Днесъ село Дрѣнчовичъ тамъ нѣма, а само Дрѣнкови и Дрѣновецъ (Първото въ Пловдивско, а второто на 4 мѣста: въ Ломско, Русенско, Разградско и Станимашко). Отъ факта че Бѣлене е въ Свищовска окология може да се вѣрва, че Дрѣнчовичъ е било или въ Ломско или въ Русенско.

²⁾ Тая собствена дума не е написана ясно, защото срѣднитѣ три букви сж отпослѣ поправяни.

³⁾ За черкезите кражби, вилнения и разбойнически шайки по бѣлъ денъ въ тоя край, ср. дописките въ „Источно врѣме“. Знаме. 30 Май, бр. 18, 1875 г.

⁴⁾ Ср. ibid. 6. VI, бр. 2.